

neile jaggas. Ennast üks nähhes, pahhan-
das potratsik ja küsis: kes se wäike mees
on, kelle ümber keik, kõrwad püsti peas, seis-
wad? — Temmale wastati: „Salambert,
üks kulus äppetud mees.“ Naerdes ja õl-
lasid nikkutades ütles temma: „Sesuggune
tahhab ka räkida, kel ehk kümme rublagi
taskus ei olle.“

Kus siis innimesse meel, mõistus ja tar-
kus seisab, kas rahha-kukrus wõi peas? Ja
mis üllendab tedda innimesseks, temma kal-
lid rided wõi temma head kombed ja wiisid?

Orjawiisa õis.

Miltonil, ühhe Inglis. ma laulolaul-
jal, olli wägga illus, agga hirmus riaks
naesterahwas. Kui üks tedda ühhel päwal
temma illo pärrast fitis ja punnaseks rosiks
nimmetas, ütles Milton, kes issi kot pimme
olli: „minna temma illust ühtegi ei tea; ag-
ga temma okkad on wallusad, neid torkiwad
mind iggapäaw.“

Onsad on need, kes sellega rahul on,
mis Jummal teeb.

Üks tallopoeg ütles: „Kui ma tahhan,
siis saeab wihma.“ Kui temma käest küs-
siti: kuidas nenda? Wastas temma: „Ma
pean Jummalat tahtmist ennese tahtmiseks;
siis wihma ikka saeab, kui ma tahhan.“

Arra te lomale liga.

Makedonia kuningaga Aleksandrile tõi sol-
dat eesliga laagrisse rahha. Kui esel arra-
wäsis, ei otsind mees mitte wemmalt, waid
wõttis kuld rahha kottid ennese selga ja kan-
dis kuningaga telgi ette. Aleksander sedda
jo emalt ärramärkades, läks wosto ja ütles:
„Olle julge, wahwa mees! kanna need rah-
ha kottid ennese telki! Sinna olled ni paljo
wäärt, et sa sedda keik wõid ennesele pidda-
da!“

Warri aia mõõt.

Hiobi-ramatus 7 p. 2 s. on luggeda: Ot-
sego sullane iggatsseb päwa warjo,